

Hm!

Dragi čitatelji,

prije mnogo godina ispričao mi je jedan naš ugledni matematičar zanimljivu priču. Na vratima njegova stana bila je istaknuta pločica s prezimenom ispred kojega je stajalo ono *dr.* Prvi bi ga susjed uz naklon redovito pozdravljao s *Dobro jutro, Dobar dan, Dobra večer* ali s obveznim dodatkom – *doktore*. Jedne noći zvoni netko pred profesorovim vratima. On otvori i zatekne unezvijerenog susjeda:

— *Brzo, doktore, molim vas, ženi mi je jako slabo, pomozite.*

— *Nažalost, susjede, ne mogu vam pomoći. Nisam ja taj doktor, ja sam profesor, matematičar* — odgovori mu naš profesor.

Od tada nema više pozdrava, još manje klanjanja.

Što sam ovom pričom htio reći – zaključite sami. Možda vam malo pomogne nastavak ovog Uvodnika. Na sam dan štrajka koji je organizirao sindikat uputim se u svoju staru školu. Uz kavu, razgovaralo se o plaćama pa tako doznajem da je plaća kolegice s 5 godina radnog staža i položenim stručnim ispitom 5 500 kn. A profesorice savjetnice pred mirovinom nešto preko 7 000. Prosječan bi građanin mogao pomisliti: “Pa kakva mi je to savjetnica?” Jeste li i vi, dragi čitatelji, ikada čuli da jedan savjetnik ima toliku plaću? Sama riječ “savjetnik” u poduzeću, ustanovi, politici podrazumijeva ugled, ali i debeo novčanik. Što od toga dvoga ima naša

savjetnica? Možda mrvicu ugleda, ali bogme tanak novčanik. I još nešto: Neki dan čekajući kolegu stojim na *Jelačić placu* i onako usput čitam poruke što se izmjenjuju na “krijesnici”: *Prosječni osobni dohodak u Gradu Zagrebu u mjesecu rujnu iznosio je 6 300 kn.* Najmanje što bih mogao sada reći je: “Hm”!

Ima i gore od svega ovoga. Kolegica E., nakon što je ostala bez famoznih 9%, ostaje i bez dodatka koji je proistekao iz njezina zvanja profesorice savjetnice. Kako? Pa lijepo, kasnio je njezin zahtjev za obnovom statusa, a **Pravilnik o napredovanju** je nemilosrdan. U njemu, naime, piše:

Članak 21.

Učitelji i nastavnici biraju se u zvanje mentora odnosno savjetnika na pet godina i mogu biti ponovo izabrani u isto zvanje.

Učitelji i nastavnici izabrani u zvanje mentora odnosno savjetnika dužni su najmanje šest mjeseci prije isteka roka iz stavka 1. ovog članka Ministarstvu prosvjete i športa dostaviti ocjene o svojem radu u proteklom razdoblju u skladu s člancima 5., 6., 7., 8., 9 i 10. ovoga Pravilnika.

Ako učitelji i nastavnici izabrani u zvanje mentora odnosno savjetnika ne zadovolje ili ne dostave ocjene o svom radu, gube stečeno zvanje...

Moram priznati da sam ovaj Pravilnik po prvi puta malo pomnije proučio i neugodno se iznenadio. Najprije, u samom je tekstu mnoštvo pravopisnih grešaka. Većim je dijelom nejasan, površan, neprecizan. Izravan je samo kad se govori o zahtjevima koji obvezuju nastavnika. Takav je, primjerice, i taj famozni rok od *najmanje šest mjeseci*. U članku 16. Pravilnika piše ... *škola je dužna dostaviti Ministarstvu prosvjete ... ocjene nastavnog rada učitelja odnosno nastavnika u skladu ...*

Tko je to *škola*? Rokovi za ostale sudionike procesa nisu istaknuti. Može li ravnatelj zavlacičiti postupak? Ima tu još čitav niz pitanja koja se ne mogu raspraviti u ovom Uvodniku ali svakako zahtijevaju (barem od sindikata) preispitivanje Pravilnika.

Možda vam se, dragi čitatelji, čini da izlazimo iz teme, ali ipak pogledajte, molim vas, osvrt dr. Elezovića na anketu provedenu među sudionicima skupa u Osijeku. Ljudi su zadovoljni izborom svog poziva (60%), da biraju izabrali bi ga ponovo (65%) premda su nezadovoljni (61.7%), odnosno vrlo ne-

zadovoljni (18%) svojim primanjima u usporedbi s profesijama istog stupnja obrazovanja. Tu bih tek podsjetio na čuvenu prosvjetarsku krilaticu: *Nitko me ne može tako malo platiti koliko mnogo ja mogu raditi.*

I na kraju ovog Uvodnika evo i jedne male ispravke: Draga kolegica, Tanja Vukas, upozorila me na jedan netočan podatak iz Uvodnika prošlog broja. Neću se sada vaditi na izvore, već bih se ispričao i njoj i njezinom učeniku, Verneru Vlačiću, sudioniku ovogodišnje Međunarodne matematičke olimpijade. Naime, Verner je nastupio kao učenik Gimnazije Andrije Mohorovičića u Rijeci, a kolegica Tanja bila je njegova mentorica.

Srdačno vaš

Pravin Dakić

